

Glasilo župa Ličkog Osika

i Široke Kule

GODINA XII * BROJ 35 *

RUJAN* 2021 * 10 kn

PROVIDNOST

*Sveti Mateju,
moli za nas!*

Poštovani župljani naših župa Lički Osik i Široka Kula!

Nakon vrućeg ljeta pristigla je i jesen pa su nam jesenska hladna jutra došla kao pravo osvježenje. Zbog kasnih mrazova ove godine imali smo jedva nešto voća, ali naša nam zemlja uvjek podari drugih korisnih plodova. U duhovnom životu događa se mnogo toga u ritmu prirode: pojavljuje se duhovna i molitvena suša, ali i obilno i milosno razdoblje u kojem možemo moliti i uspostaviti vezu s Bogom. Kad čovjek ne osjeća intenzivno prisutnost Božju pita se, treba li moliti, jer u molitvi ne osjeća ono zadovoljstvo koje i inače osjeća. Takve savjetujem ustrajnošću molitvi. Ona je čin razuma, a ne samo osjećaja. Treba biti ustrajna. Da bi nam molitva bila uslišana nije nužno da u njoj osjećamo radost.

Naprotiv!

Vrijeme pandemije još uvijek traje. Mnogi propisi ograničavaju kretanje i

ponašanje, ali privikli smo se na ovo novo stanje koje je još uvijek izazovno, ali i izdrživo. Dakako najviše suosjećamo s onima koji su u toj bolesti izgubili svoje najmilije, ali i s svima onima koji gospodarski trpe zbog smanjenog opsega posla, trgovine i drugih djelatnosti. Nekada su vjernici za vrijeme trajanja zaraznih bolesti činili pokorničke procesije, postove, obavljali druge molitve kako bi ih Bog sačuvao od „kuge, glada, rata i svakog drugog zla“. Uvjereni smo da i vi svakodnevno izmolite svoju molitvicu za prestanak ove zarazne bolesti.

Osjećamo i vidimo da su ranjive skupine naših župljana, oni koji su siromašni i bolesni, sada su još više ugroženi. Zato im je još više potrebnija naša pomoć koju možemo iskazati duhovno i materijalno.

U ovom broju „Providnosti“ moći ćete pročitati mnogo toga lijepoga i novoga što se dogodilo od prošlog broja. Neke aktivnosti su nam smanjene zbog zaraze, dok smo druge znatno unaprijedili. Uvjereni smo da i rado posjetite našu web stranicu na kojoj se možete informirati o svim zbivanjima u našim župama.

Sve vas srdačno pozdravljam i s radošću pružam novi broj naše „Providnosti“ za koju želim da bude providnost Božja u vašim domovima.

Preč. Luka Blažević, Vaš župnik!

SADRŽAJ

IMPRESSUM

Odgovorni urednik:

Luka Blažević

Glavni urednik:

Tomislav Klarić

Broj uredili:

Ivana Đapić

Milica Jerković

Jure Robert Nikšić

Đani Findrik

Tihomir Starčević

Tomislav Ratković

Lektura:

Prof. Katica Marković

Nakladnik:

Župa sv. Josipa Lički Osik

53201 Lički Osik

Tel. ++385-53-672-480

Fax.: ++385-53-639-257

email:

luka.blazev@gmail.com

Žiro račun župe:

IBAN

HR0323400091100145366

OIB 36093029456

Tisak: Alfa-comerce,

Zagreb

Poruka mons. Hranića za novu vjeronaučnu godinu	2
Ljetni susret bogoslova i sjemeništaraca	5
Predstavljanje posljednjih knjiga biskupa Bogovića	6
Slavlje Velike Gospe na Krasnom	8
Sahrana posmrtnih ostataka ekshumiranih žrtava	9
Katehetski dan naše biskupije	10
Dan hrvatskih mučenika	11
Proslava sv. Marka u Budaku	12
Slavlje sv. potvrde	13
Proslava Duhova u Mušaluku	14
Prva pričest u našoj župi	15
Proslava Tijelova	16
Predstavljanje knjige prof. Fajdića.	17
Dan pobjede i domovinske zahvalnosti	18
Mala Gospa u Buniću	19
Darovi za crkvu od zadnjeg broja Providnosti	20

PORUKA MONS. HRANIĆA ZA NOVU ŠKOLSKU I VJERONAUČNU GODINU

Zar obnavljati napukle jarkbole?

Draga braćo svećenici, redovnici i redovnice, katehete i vjeroučitelji, draga djeco i mlađi, dragi roditelji!

U stalnoj potrazi za Bogom

Rado u ovom trenutku prizvam u sjećanje pedesetu godišnjicu prvoga katehetskog dokumenta Katoličke Crkve nakon Drugoga vatikanskog sabora. Bio je to Opći katehetski direktorij (1971.), koji je – kao novo i dragocjeno sredstvo Crkve – započeo hod koncilske obnove kateheze i evangelizacijskoga nastojanja suvremene Crkve. Prisjećajući se toga jubileja, koristim ovu izvanrednu prigodu izraziti zahvalnost za tolike darove i navjestiteljsko oduševljenje, što su nam ih u baštinu ostavili katehete onoga vremena, čije je svjedočanstvo vjere mnoge od nas vodilo do ljepote susreta s Kristom. Ti čuvari Božje riječi, često i vjernici laici, dozivali su u svima nama sjećanje na

povijest spasenja, te su nas – uzimajući nas za ruku – uvodili u tu povijest, čiji smo živi dio postali i ostali sve do danas. Ne treba posebno naglašavati da se sve to, kad je riječ o našim prostorima, događalo i u vremenu komunizma, koji će neki nazvati „nikada dovršenom zimom“.

U međuvremenu se mnogo toga promijenilo i još se mijenja. Politike su crtale nove granice država, društva su mijenjala svoja lica, a različite su kulture koračale za novim opisima i definicijama čovjeka. I pandemija, nastala pojmom koronavirusa, upućuje na granice svekolikoga planiranja i proračunatosti budućnosti čovječanstva. Sve to pokazuje da je jedina sigurnost u nesigurnosti, te da je jedino što je stalno trajna promjenjivost na različitim područjima života. Crkva ne pretaže govoriti ni u tim vremenima. Snažno je to činila i čini sve do danas, neprestano tragajući za onim putovima naviještanja, koji će „na vidjelo iznijeti Božju

otkupljujuću ljubav, koja prethodi svakoj moralnoj i religijskoj obvezi“ (Franjo, Govor suradnicima ureda za katehezu Talijanske biskupske konferencije, 30. siječnja 2021.) i koja je jedina sigurnost u svakoj promjenjivosti i nesigurnosti života. Svjesna činjenice da „čovjek biva otkupljen ljubavlju“ (Benedikt XVI., Spe salvi, 26), Crkva, kako opća tako i naša, i u svojim najnovijim dokumentima traga za iskustvom onoga evanđeoskog okusa, koji će imati utjecaja na život konkretnih ljudi (usp. Kongregacija za kler, Pastoralno obraćenje župne zajednice u službi evangelizacijskog poslanja Crkve, 17). Kateheza u tom smislu, shvaćena kao odjek riječi Božje, svjedoči i naučava onu vjeru koja ima moć mijenjati čovjeka tek onda kad mu dotakne srce. To znači, kad govor i svjedoči iz srca evanđelja, jezikom koji čovjek razumije od svoga rođenja. Ne jezikom i dijalektom naše svakodnevice, nego govorom „blizine, dijalektom koji se razumije, dijalektom povjerenja“ (Franjo, Govor suradnicima...). U stalnoj, dakle, potrazi za Bogom, Crkva želi biti suputnica suvremenom čovjeku, kojemu želi poručiti riječima B. Pascala: „Utješi se! Ne bi me tražio da me nisi našao“ (Misli, str. 16.).

Zar obnavljati napukle jarbole?

Vrijeme u kojemu se nalazimo vrijeme je velikoga preispitivanja svega učinjenog, ali i onoga što nam predstoji činiti u naviještanju Riječi Božje. Kao riješko kada, vrijeme pandemije, koju najčešće shvaćamo kao bolnu izranjenost čovjeka, iznova nas je poučilo da se Riječ Božju, srce evanđelja – samog Isusa Krista, ne može tražiti jezikom prošlosti niti tumačiti samo tradicionalnim govorom Crkve. Pritom nam neproduktivna i neplodna nostalgija za prošlim vremenima, koja bi nas tjerala na obnavljanje napuklih jarbola, neće pomoći u olujama ovoga vremena. Izgradnja nove lađe, sigurnoga utočišta riječi Božje, djelo je čitave Crkve. Zbog toga papa Franjo, u apostolskom pismu Antiquum ministerium kojim uspostavlja slu-

žbu katehete za vjernike laike, s jedne strane, kaže: „Vjernost prošlosti i odgovornost za sadašnjost neophodni su uvjeti da Crkva ispunji svoje poslanje u svijetu“ (br. 5), no, s druge strane, da Crkva neće prestati pozivati na veći angažman vjernika laika, te pritom na još veću otvorenost

svećenika (isto, 7). Papa Franjo, koji navještaj kraljevstva Božjeg ne izvodi samo iz službe, nego ga usmjerava prema njoj, pazeci pritom da se vjernici laici u službi katehete ne klerikaliziraju, a da se svećenici kao pastiri ne laiciziraju, upozorava da dosadašnja župna zajednica, ne smije biti mjesto pukog ponavljanja određenih radnji, niti „ostati jalovi pokušaj preživljavanja, koji često nailazi na opću ravnodušnost“ (usp. Pastoralno obraćenje župne zajednice..., 17). Upravo stoga poziva na misijsku prodornost čitave Crkve, u kojoj „nije vrijeme za elitističke strategije“, privlačne malim skupinama, već za oživljavanje zajedništva kao obite-

pogledati u oči razočaranoj mladosti, buditi nadu u onima koji su bez nje ostali, i biti blizu onima koji su ranjeni različitim životnim ranačima. Za izgradnju takve lađe, nove Crkve, Crkve milosrdnoga Samaritanca, potrebne su ruke svakoga vjernika. To traži hrabrost, imati povjerenja prema novome, prema drukčijem. To traži „izgradnju novih jarbola“ koji će uhvatiti vjetar Duha Svetoga u vremenu u kojemu se nalazimo. I kao što nova služba katehete nije zamišljena kao vremenski određena zadaća, nego shvaćena kao životni poziv, tako je i izgradnja novoga lica župne zajednice trajni poziv, u kojemu svatko od nas može pronaći, u bilo

koje vrijeme, svoje mjesto i svoj smisao.

Vjera nije pitanje strategije, ona je svjedočanstvo iskustva

Danas ne smijemo zatvarati oči pred mnogim pitanjima vjere i pred činjenicom kako ju se doživjava. Često se o njoj govori kao o nekoj subjektivnoj, osobnoj veličini. Još ju se češće promatra kao potrebu emocionalne stabilnosti pojedinca. Nerijetko ju se doživjava kao ezoteričku dimenziju nečega univerzalnog. No, ona je daleko više. Vjera je početak vječnoga života u nama. Ona je

lji u kojih se jedni brinu za druge: „... mladi za stare, stari za mlade, a mi danas za one, koji će doći sutra“ (Franjo, Isto). Sve nam to pokazuje da je danas vrijeme stvaranja takvih zajednica u kojima će talenti i karizme svakoga pojedinca biti priznate i prihvачene. To su zajednice koje mogu i moraju

PAPA FRANCESCO FRATELLI TUTTI

*Lettera enciclica
sulla fraternità e l'amicizia sociale*

PREFAZIONE
MARIO DELPINI

INTRODUZIONE
GIACOMO COSTA

pitanje odnosa Boga i čovjeka, čovjeka i Crkve. Vjera je milosni dar. U Crkvi je potrebno stoga stvarati mesta na kojima će ljudi smjeti postavljati pitanja te tražiti odgovore koje može ponuditi samo vjera. To nije toliko pitanje (samo) strategije, koliko osobnoga svjedočanstva vjere, koju mogu pružiti muž i žena, otac i majka, svećenik i kateheta. Za to je potreban susret. Susret pravi odmak od brige samo za sebe. Susret, obogaćen sadržajem,

izbjegava svaku autoreferencijalnost. On je nužno upućen na drugoga. I premda se čini da se i Crkva treba mijenjati, u skladu s potrebnama čovjeka, bitno je uvjek imati na umu da „križ stoji dok se svijet okreće“ (kardinal Robert Sarah, Bog ili ništa. Razgovor o vjeri, str. 32.). Ne mijenja se nauk vjere! Potrebno je stvarati nove prispodobe o kraljevstvu Božjem! Tko to može bolje od onih koji su u to Kraljevstvo već zakoračili?!

Draga braćo i sestre! Na početku još jedne katehetske, pastoralne i školske godine, pred nama je budućnost koju ne možemo predviđati. No, to ne znači da smo joj prepušteni! Kao vjernici, vjerujemo da nismo „bačeni“ u ovaj svijet, već da smo poslani u njega da bismo ga svakim danom izgrađivali kao mjesto bratske i prijateljske zajednice. „Besadržajni individualizam“, koji nam se nudi na svakom koraku ovoga svijeta (Franjo, Fratelli tutti, 13), sigurno nije naš poziv. Naš je poziv biti kršćani. To je svakodnevna „profesija“ koja svoje korijene pronalazi u dubokom, unutarnjem susretu s Isusom Kristom, čija je stalna prisutnost jamstvo mirne plovidbe Crkve i čovječanstva i u vremenu koje je pred nama. Pripadnost Crkvi pomaže nam svima – dragi učenici i roditelji, katehete i vjeroučitelji – da u vjeri rastemo iz dana u dan (usp. Papinsko vijeće za promociju nove evangelizacije, Direktorij za katehezu /2020./, 218).

Neka nas na toj „plovidbi“ prati Božji blagoslov, po zagovoru sv. Josipa, zaštitnika Crkve i naše domovine, i Marije, Kristove majke, odvjetnice i braniteljice naše!

Đakovo, 28. kolovoza 2021.
✠ Đuro Hranić

predsjednik Vijeća HBK-a
za katehizaciju i novu
evangelizaciju

LJETNI SUSRET BOGOSLOVA I SJEMENIŠTARACA U NAŠEM DEKANATU

Bogoslovi gospočko-senjske biskupije svake godine tjeđan dana proborave zajedno na ljetovanju upoznavajući po jedan dekanat biskupije. Ove godine bio je na redu Gospočki dekanat. Okupili smo se u biskupskom domu u Gospoču, u pondjeljak 19. srpnja ujutro bogoslovi: Dalibor Janković, Krinoslav Brajdić, Karlo Špoljarić i Marko Butković. Michael Tomić i Kristijan Pajdaković bili su spriječeni. Nakon smještaja u Biskupskom domu, imali smo susret i razgovor s našim biskupom Zdenkom Križićem. Nakon objeda krenuli smo s kancelarom i tajnikom Mišelom Grgurićem u obilazak župa Lički Novi, Bilaj i Ribnik. S njima nas je upoznao vlč. Herbert Berisha.

Navečer smo prisustvovali predstavljanju knjiga pok. biskupa mons. Mile Bogovića u Pučkom otvorenom učilištu u Gospoču.

U utorak, 20. 7. nakon doručka u Biskupsom domu pohodili smo župe Bužim, Smiljan, Trnovac i Brušane

u kojima nas je ugostio ekonom biskupije, koji je ujedno u ovim župama župnik, preč. Nikola Turkalj.

Poslijepodne pohodili smo župe Lički Osik i Široku Kulu gdje nas je dočekao župnik koji vrši i službu ravnatelja Caritasa, preč. Luka Blažević. Nakon večernje sv. mise u Ličkom Osiku večerali smo i družili se.

U srijedu 21. srpnja u Biskupsom domu sudjelovali smo na sv. misi koju je predvodio biskup mons. Zdenko Križić u zajedništvu s preč. Mišelom Grgurićem i preč. Nikolom Turkaljem. Nakon doručka uputili smo se u župu Kosinj gdje nas je dočekao župnik vlč. Pero Jurčević i počastio nas objedom.

Poslijepodne vlč. Mile Šajfar upoznao nas je sa župom Perušić, a potom smo nastavili put u župe Klanac, Aleksinicu i Pazarište gdje nas je dočekao župnik vlč. Petar Šporčić. Ugostio nas je večerom koja je protekla u radosnom druženju.

U četvrtak nakon doručka pripremili smo se za svečano slavlje u gospočkoj katedrali gdje se slavi zaštitnica Grada Gospoča sv. Marija Magdalena i obljetnica posvete gospočke katedrale. Najprije je u 9,30 sati bila molitva na groblju ispred spomen-križa poginulim braniteljima, a nakon toga su u procesiji gospođe u narodnim nošnjama nosile kip sv. Marije Magdalene u katedralu gdje je u 10 sati počela svečana euharistija koju je predvodio naš biskup mons. Križić u zajedništvu s većim brojem svećenika.

Nakon sv. mise u kojoj smo asistirali, župnik preč. Mario Vazgeč pozvao nas je na objed i predstavio nam župu.

Nakon objeda i druženja, vratili smo se u svakidašnjicu puni dojmova, zahvalni svima koji su nas primili, upoznali sa svojim pastoralnim radom, ugostili, napose našem biskupu Zdenku Križiću koji nas je pratio povremeno svojom prisutnošću i očinskim govorom, voditelju Mišelu Grguriću, ekonomu Nikoli Turkalju i časnim sestrama u Biskupsom domu. Svima zahvaljujemo i preporučamo se u Vaše molitve da ustrajemo na putu prema svećeništvu.

GSB

U GOSPIĆU SU PREDSTAVLJENE POSLJEDNJE DVIJE KNJIGE BISKUPA BOGOVIĆA

Sedam mjeseci nakon smrti gospicko-senjskog biskupa u miru mons. dr. sc. Mile Bogovića, u ponedjeljak, 19. srpnja, u Pučkom otvorenom učilištu „Dr. Ante Starčević“ Gospic predstavljene su dvije knjige koje je Bogović posljednje napisao. Prva nosi naslov „Ljudi i događaji na mom životnom putu – autobiografske crtice“. Izdana je prošle godine, na dan Bogovićeva pokopa u gospickoj katedrali, ali zbog epidemiološke situacije nije mogla ranije biti predstavljena. Izdali su je Gospicko-senjska biskupija i Državni arhiv u Gospicu. Urednik ovog djela napisanog na 364 stranice je Bruno Lončarić, za grafički prijelom i tiskat uredila zaslužna je tiskara Og grafika d.o.o. iz Ougulina, za lekturu i ko-rekturu Jagoda Randić, a kazalo imena i pojmove izradio je Franje Puškarić. Druga knjiga (zbornik) izdana je posthumno u srpnju ove godine pod nazivom

„Zapisi svećenika o Domovinskem ratu na području današnje Gospicko-senjske biskupije“. Urednici ove knjige su Mate Rupić i Franje Puškarić, lekturu i ko-rekturu napravila je Julija Barunčić Pletikosić, a grafičko oblikovanje i tiskat tiskara Moj ured d.o.o. iz Jastrebarskog. Knjigu su zajednički izdali Gospicko-senjska biskupija, Hrvatski memorijalno-dokumentacijski centar Domovinskog rata i Državni arhiv u Gospicu. Knjige su predstavili gospicko-senjski biskup mons. mr. Zdenko Križić, ravnatelj Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata dr. sc. Ante Nazor, pomoćnik ravnatelja spomenutog Centra prof. Mate Rupić, ravnatelj Državnog arhiva u Gospicu dr. sc. Ivica Matajia i mag. theol. Franje Puškarić.

Na početku je kao domaćin i u ime organizatora, Gospicko-senjske biskupije,

sve prisutne pozdravio biskup mons. Križić. „Radosni smo što danas možemo predstaviti dvije knjige od pokojnog biskupa Bogovića koje je on priredio, ali nažlost nije dočekao njihovo tiskanje. S ovim predstavljanjem želimo još jednom iskazati poštovanje i zahvalnost ovom neumornom radniku i znanstveniku, domoljubu i prvom biskupu novoosnovane Gospicko-senjske biskupije“ – rekao je u uvodnom dijelu mons. Križić. Naglasio je kako autobiografija biskupa Mile nema sličnosti s mnogim drugim autobiografijama koje su najčešće prožete nastojanjima i željom autora da sebe prikažu u onom svjetlu u kojem žele da ih drugi gledaju i da kao takvi ostanu u njihovu sjećanju. Često su to naglašeno subjektivni prikazi koji u mnogo čemu odudaraju od objektivne istine. Kod biskupa Mile to nije slučaj. On opisuje događaje iz svog života onako kako su se dogodili, ne skrivajući nikada i svoje vlastite sjene iz tih događaja. Nadalje, biskup Križić spomenuo je kako je biskup Bogović čvrsto vjerovao u Isusove riječi: „Istina će vas osloboediti“. Zato je gorljivo prijnjao uz tu istinu, bio glasnik te istine i tu istinu svojim spisima naviještao i širio. Mnogima kojima je ideologija bila mjerilo svega, smetalo je što je on istinu iznosio ne gledajući je li

zgodno ili nezgodno vrijeme. Nije priznavao nezgodno vrijeme za istinu. Unatoč etiketiranju i šikaniranju od onih koji nisu htjeli prihvati pravu istinu, Bogović se nikada nije dao pokolebiti.

Povjesničar Ante Nazor osvrnuo se na knjigu o zapisima svećenika o Domovinskom ratu i ukratko predstavio njezinu strukturu. Posebna vrijednost knjige je što je njezin piređivač Bogović kao povjesničar i tadašnji svećenik bio sudionik brojnih situacija koje su se događale tijekom rata, susretao se s prognanicima i svećenstvom i tako mogao bilježiti sve važnije informacije. Od velikog značaja su također, zapisi svećenika koji su tijekom rata ostali uz svoj narod, kao i svjedočanstva preživjelih svjedoka koja je Bogović prikupio i objedinio na jednom mjestu.

Mate Rupić govorio je o blagopokojnom Bogoviću pod vidom njihove zajedničke suradnje u Komisiji za hrvatski martirologij. Spomenuo je tri velika projekta koja je Bogović osmislio i

vodio tijekom zadnjih godina. To su uspješna izgradnja Crkve hrvatskih mučenika na Udbini, projekt Svehrvatskog groba koji nije uspio dovršiti te osnivanje i rad Komisije za hrvatski martirologij. U okviru te Komisije neumorno je radio na projektu popisivanja žrtava Drugog svjetskog rata i poraća i organizirao dva stručna skupa nakon kojih je pripremio zbornike radova.

Jedan od dugogodišnjih Bogovićevih suradnika, dr. sc. Ivica Mataija, predstavio je Bogovićevu autobiografiju. Prisjetio se kako je Bogović uvijek oko sebe okupljaо mnoge ljude i gradio s njima specifičan odnos. Ostat će zapamćen kao biskup, vrsni povjesničar, sveučilišni profesor, društveno angažirani intelektualac i neumorni domoljub koji je cijeli svoj život proživio sa svojim narodom i neumorno radio za njega i za Crkvu.

Franje Puškarić, također jedan od najbližih Bogovićevih suradnika, osvrnuo se na njihovu zajedničku suradnju u projektu hrvatskog martirologija, osnivanju i

radu Zavičajne knjižnice te pripremi i izdavanju Bogovićevih autorskih knjiga. Puškarić je spomenuo kako se Bogović uvijek borio da spasi povijest i istinu pa je na tom tragu pisao vlastite bilješke i prikupljaо bilješke drugih koje su izdane u knjizi koja svjedoči o Domovinskom ratu na području današnje Gospičko-senjske biskupije. Predstavljač je zatim, opisao okolnosti nastanka Bogovićeve autobiografije koju se može promatrati i iščitavati kao njegovu oporuку i oproštajni dar svima onima koji su ga susretali, s njime živjeli, radili i prijateljevali.

Predstavljanju su uz uzvanike i goste pristigle iz svih dijelova Gospičko-senjske biskupije prisustvovali saborska zastupnica Anita Pocrnić Radošević, župan Ličko-senjske županije Ernest Petry, gradonačelnik Grada Gospića Karlo Starčević sa zamjenicom Kristinom

Prša, svećenici, časne sestre Presvetog Srca Isusova, bogoslovi i rodbina blagopokojnog biskupa Bogovića. Program predstavljanja vodila je Ljubica Iljevska Radošević, a u glazbenom dijelu nastupili su članovi gospičkog katedralnog zbara „Sveta Cecilija“ i učenik Glazbene škole koja djeluje pri Osnovnoj školi dr. Jure Turića Gospić, Borna Sarić, na gitari. (GSB)

PROSLAVA VELIKE GOSPE NA KRASNU

Slavlje na samu svetkovinu, 15. kolovoza 2021. počelo je u 7,30 sati s Pokorničkim bogoslužjem i mogućnošću za svetu ispovijed. Sv. misu u 8 sati predvodio je domaći župnik Stjepan Zeba.

U 10,30 sati bila je zajednička molitva sv. krunice. Nakon toga su iza kipa Gospe Krasnarske koji su nosili djevojke i mladići u

narodnim nošnjama, krenuli svećenici iz svetišta do vanjskog oltara pripremljenog za svečano euharistisko slavlje koje je u 11 sati predvodio gospicko-senjski biskup Zdenko Križić. Koncelebrirali su: Marinko Milicević, Stjepan Zeba, Pero Zeba, Richard Pavlić, Mile Rajković, Ivica Miškulin, Pavao Mokri, Anđelko

Kaćunko. Desetak svećenika su ispovijedali.

Pjevanje je predvodio, uz glazbenu pratnju, zborovođa senjskog katedralnog zbora i udruženih zborova biskupije Ivan Prpić Špika.

Asistirali su bogoslovi Kristijan Pajdaković, Karlo Špoljarić i Marko Butković.

GSB

SAHRANA POSMRTHNIH OSTATAKA ESHUMIRANIH ŽRTAVA SA LIČKOG OSIKA I GOSPIĆA

U ponedjeljak 23. kolovoza 2021. na Dan sjećanja na žrtve totalitarnih i

autoritarnih režima, ispred kapele Svih Svetih na groblju Sv. Marije Magdalene u

Gospicu, postavljeno je 37 ljesova s posmrtnim ostacima 102 nevine žrtve ekshumirane na području grada Gospicu, a poubijane nakon drugog svjetskog rata.

S početkom u 11 sati, gospičko-senjski biskup Zdenko Križić predvodio je sprovodnu misu za žrtve, u zajedništvu s kancelarom i tajnikom Mišelom Gragurićem, ekonomom Nikolom Turkaljem, ravnateljem Caritasa Lukom Blaževićem i Mariom Vazgećem

GSB

KATEHETSKI DAN GOSPIĆKO-SENJSKE BISKUPIJE

Katehetski dan Gospičko-senjske biskupije održan je 2. rujna u Gospiću.

Euharistijsko slavlje počelo je zazivom Duha Svetoga za blagoslovljen i uspješan početak nove školske i vjeronaučne godine, a predvodio ga je gospičko-senjski biskup mons. Zdenko Križić u zajedništvu s generalnim vikarom, predstojnikom Katehetskog ureda i domaćim župnikom Marinkom Miličevićem, tajnikom i kancelarom Mišelom Grgurićem, preč. Lukom Blaževićem, ravnateljem Caritasa, fra Ivanom Šimuncem župnikom u Gračacu, vlč. Perom Jurčevićem, župnikom i vjeroučiteljem u Kosinju, don Mihovilom Kurkutom, predavačem, don Anđelkom Kaćunkom, župnim vikarom, posluživali su bogoslovi Karlo Špoljarić i Marko Butković.

Nema promjene života bez jednog oblika unutarnjeg stresa. Čovjek ga mora doživjeti na jedan posebniji način i odjek toga dopre do

središta njegovog bića. Stoga, važno je dobro pred Bogom promeditirati neke jake događaje našega života. Oni mogu biti radosni ili mučni, ali trebamo dokumenti njihovu poruku.

Vjeroučitelji su molili Molitvu vjernika. Pjevanje je predvodio, uz glazbenu pratnju, vjeroučitelj Franjo Puškarić.

Biskup je na kraju sv. mise podijelio vjeroučiteljima kanonske mandate za novu vjeronaučnu godinu.

Nakon mise, radni dio susreta nastavljen je u vijećnici Biskupske ordinarijata gdje je prisutne pozdravio predstojnik Katehetskog ureda mons. Marinko Miličević i predao riječ biskupu ordinariju Zdenku Križiću. Biskup je uzvratio pozdrav i zahvalio vjeroučiteljima za njihov rad i zlaganje koje je Crkvi dragocjeno. Nije lako u sekulariziranoj kulturi predavati vjeronauk. Problem predstavlja i manjak sati, iz godine u

godinu, jer ima manje djece i manje razreda. Osobno sam na raspolaganju i pomoći gdje mogu. U konačnici moramo računati i s patnjom. Sv. Pavao veli da nam je Isus ostavio križ.

Nakon Biskupa predavanje je na temu: Vjerujemo li u vjeronauk? – održao don Mihael Kurkut, salezijanac. Dao je analizu školskog vjeronauka, potrebu župne katehizacije, vjeronauk između ravnatelja u školi i uopće škole koja ne želi duhovnost te biskupa i Katehetskog ureda koji daju mandat za predavanje vjeronauka u školi.

Slijedila je diskusija.

Potom je predstojnik Miličević zahvalio umirovljenim vjeroučiteljima za predavanje vjeronauka - preč. Silviju Milinu u župi i školi u Sv. Jurju te č.s. Ljubomiri Lešić u župi i školi Otočac zadnjih godina, a ranije u Ogulinu i Slunju. Vjeroučitelji i Katehetski ured pripremili su im prigodne darove.

Na kraju, svima je uručen Vremenik događanja u sljedećoj školskoj godini s datumima koji su poznati, ako nas ne zaustavi korona.

Objed je upriličen u Pastoralnom centru župe Lički Ošik.

GSB

PROSLAVA DANA HRVATSKIH MUČENIKA NA UDBINI

U subotu 11.9.2021. na Dan hrvatskih mučenika, proslava je počela s pobožnošću Križnog puta ispred crkva Sv. Marka groba na Krbavskom polju koju je do Crkve hrvatskih mučenika na Udbini predvodio upravitelj župa Vagance i Drežnika, vlc. Dino Rupčić. U 10,30 sati krenula je procesija predvođena križem, praćenim sjemeništarcima i bogoslovima, potom motoristima sa spomen-kamenjem s raznih grobišta naših mučenika, a nakon njih nosili su sliku svećenika vlc. Ivana Burika, mučenika Srijema, slikar koji ju je izradio Damir Kukavica i branitelj Vukovara dr. Ivan Anđelić.

Nakon slike mučenika svećenika Ivana Burika pristupili su

vanjskom oltaru svećenici i biskupi.

Na početku svima je dobrodošlicu zaželio domaćin gospičko-senjski biskup mons. Zdenko Križić.

Sveto euharistijsko slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić u suslavljku s mnoštvom biskupske braće i svećenika.

Na kraju sv. mise domaći župnik i čuvar svetišta Crkve hrvatskih mučenika preč. Josip Šimatović zahvalio je voditelju euharistiskog slavlja nadbiskupu Barišiću i u znak zahvale darovaо mu reljef Krbavskog križa.

Potom je gospičko-senjski biskup mons. Zdenko Križić najprije zahvalio dragom Bogu, zatim nadbiskupu Barišiću, svim biskupima, svećenicima i redovništvu, svim hodočasnicima koji su došli s nadom da će ovdje ojačati u vjeri, da će se ispuniti utjehom, nadom i blagoslovom i svim potrebnim milostima po zagovoru svetih hrvatskih mučenika.

Na kraju je svima zahvalio nadbiskup Barišić te podijelio svečani blagoslov s križem krbavskih biskupova.

GSB

PROSLAVA SVETOG MARKA U BUDAKU

U subotu 24. travnja u Budaku pokraj kapele sv. Marka proslavili smo istoimenog sveca svetom misom u 17 sati.

Svečanu koncelebriranu svetu misu predvodio je vlč. Dino Rupčić (župnik u Donjem Lapcu, Srbu, Boričevcu, Skočaju i Zavalju) u suslavljisu domaćim župnikom preč. Luka Blaževićem, biskupijskim ekonomom preč. Nikolom Turkaljem i župnikom iz Perušića vlč. Milom Šajfarom.

Prvo čitanje i psalam je čitala Andrijana Piasevoli Klarić, a molitvu vjernika Milica Jerković. Evanđelje je navijestio preč. Nikola Turkalj.

U svojoj propovijedi vlč. Dino vjernicima je približio sv. Marka, tko je bio, čiji je

bio učenik te na koji način je zapisao evanđelje. Čudesna moć evanđelja kojoj smo svjedoci, a ona je sam Isus Krist u snazi Duha Svetoga. Dok danas zahvaljujemo sv. Marku za njegov evanđeoski zapis, odlučimo se vjer-

nije njime služiti kako bismo stigli do onih božanskih dubina u kojima se sreće svjetlo punine Božje istine o čovjeku, ostvareno u Isusu Kristu za naše spaseњe.

Uz blagdan sv. marka evanđelista od davnine je povezana molitva za blagoslov polja da urode dobrim plovovima. Stanje u kojem se

trenutno nalazimo postavlja pitanje: Kako dalje? Bože, jel nas ti kažnjavaš korona virusom, ostalim bolestima i elementarnim nepogodama zbog naše nevjere ili zlobe? Sveti Marko, pomozi nam naći odgovore moleći se Duhu Svetom koji je i tebe vodio dok si pisao evanđelje i položio svoj život za Krista - zaključio je propovjednik Dino.

Na kraju svete mise župnik Preč. Blažević zahvalio se okupljenima vjernicima i svećenicima koji su došli slaviti sv. Marka te zahvalio vlč. Dini što je predvodio današnje misno slavlje. Na-

ime, vlč. Dino je danas slavio zavjetno misno slavlje u čast sv. Marku što je ostao živ u prometnoj nezgodi koja se dogodila upravo u Budaku. Župnik Luka potaknuo je vjernike da mole za vlč. Dinu, a Dino uzvratio da moramo moliti za svoga župnika.

Ove godine nije bilo tradicionalnog čašćenja nakon svete mise zbog situacije s epidemijom, a vjerujemo da će sveti Marko pomoći da do godine budemo slobodni od epidemije.

Sveti Marko, moli za nas!

SAKRAMENT POTVRDE PRIMILO PETNAESTERO DJECE

Sakrament potvrde u našoj župi na svetoj misi u 11 sati na blagdan sv. Josipa radnika podijelio je biskup mons. Zdenko Križić. Sakrament potvrde ili krizme primilo je petnaestero djece osmog razreda.

U koncelebraciji uz biskupa mons. Zdenka Križića i župnika preč. Luke Blaževića suslavili su: preč. Mišel grgurić (kancelar i tajnik biskupa), vlč. Mile Šajfar (župnik u Perušiću), vlč. Zlatko Sušić i vlč. Mario Vazgeč (župnik u Gospicu).

Na početku svete mise župnik preč. Luka pozdravio je oca biskupa u ime krizmanika, roditelja i kumova, a krizmanice Martina Devčić i Valentina Tomić su biskupu predale cvijeće u znak dobrodošlice.

Prvo čitanje na svetoj misi pročitala je krizmanica Antonija Novačić, psalam je

otpjevala sa zborom Marina Marković (orguljašica), a drugo čitanje pročitala je Roberta Pešava. Svetu Evandelje navijestio je vlč. Mario Vazgeč, a molitvu vjernika pročitao je vjeroučitelj Tomislav Klarić.

Biskup mons. Zdenko Križić se u svojoj propovijedi osvrnuo na očinsku ulogu sv. Josipa jer njegov blagdan danas i slavimo. Bio je drvodjelja, radnik. Sudeći po tome što se Isus rodio u štalici sigurno nije imao većih mogućnosti da plati bolji smještaj. Ali, nije se on za to previše brinuo jer ga je vodio dobri Bog. Nakon Isusovog rođenja opet je morao uzeti Mariju i Josipa i boraviti u izgnanstvu u Egiptu. Nije bilo lako, ali ga vodila Božja providnost. Dragi roditelji, pogotovo očevi, preuzmite brigu o svojoj djeci poput sv. Josipa. Budite im oslonac, snaga i zaštita u svakodnevnom životu i

vodite ih k Isusu - poručio je otac biskup u svojoj propovijedi.

Sakrament potvrde su primili:

1. Martina Devčić
2. Mateo Drašković
3. Domagoj Fadljević
4. Antonija Holjevac
5. Marin Janžić
6. Iva Karić
7. Matea Milković
8. Antonija Novačić
9. Josipa Potnar
10. Anamarija Radoš
11. Helena Šaban
12. Kristijan Šop
13. Matej Štimac
14. Nikola Štimac
15. Valentina Tomić

Krizmanicima i njihovim obiteljima čestitamo na sakramentu potvrde i darovima Duha Svetoga koje su primili!

PROSLAVA DUHOVA U MUŠALUKU

U nedjelju 23. svibnja proslavili smo blagdan Duha.

Svete misa u 9 sati slavljena je u Ličkom Osiku dok je svečana sveta misa u 11 sati

slavljenja u crkvi Duha Svetoga u Mušaluku. Euharistijsko slavlje u 11 sati predvodio je vlc. Zlatko Sušić u susavlju župnika preč. Luke Blaževića. Ova crkva je stara preko 300 godina i

svjedoči pobjedi nad Turcima, a samu crkvu dao je sagraditi pop Marko Mesić nakon što je protjerao Turke iz Like 1700. godine.

SLAVLJE PRVE SVETE PRIČESTI

U nedjelju 30. svibnja kada Crkva slavi nedjelju Presvetog Trostva u našoj župi je bilo euharistijsko slavlje prve svete pričesti. Svetе mise u našoj župi slavile su se u 9 i 11 sati. Posebno je svečano bilo na svetoj misi u 11 sati jer je trinaestero djece trećeg razreda po prvi puta primilo Isusa u maloj bijeloj hostiji.

Kako bi misno slavlje bilo što svečanije,

prvopričesnici su ga animirali racitacijama i pjesmom. Nakon završnog blagoslova i podjele uspomena na prvu pričest, prvopričesnici su se fotografirali zajedno sa župnikom preč. Lukom Blaževićem, svojom učiteljicom Vesnom Krbačić i vjeroučiteljicom Marijom Milinović Marković te se uputili u dvoranu Pastoralnog centra na tjelesnu okrijepu.

Svetoj Pričesti pristupili su:

1. Marta Borčić
2. Marko Crnković
3. Matej Janžić
4. Kristian Luchin
5. Ivan Miletić
6. Marko Prpić
7. Josip Rukavina
8. Matej Sokolić
9. Damjan Tirić
10. Ana Trogrančić
11. Mihael Vlainić
12. Ante Vuković
13. Ivan Žilić

PROSLAVA TIJELOVA

U četvrtak 3. lipnja smo svečano proslavili blagdan Tijela i Krvi Kristove - Tijelovo. Sveti misno slavlje u 11 sati predvodio je župnik preč. Luka Blažević.

Nakon svete mise održana je tradicionalne tijelovska procesije oko crkve.

Blagdanom Tijelova želimo obnoviti svoju vjeru u osobu Isusa Krista, Bogočovjeka, koji je u određenom povijesnom času kao jedinorođeni Sin Božji postao povijesnom osobom.

Veliki blagdan u katoličkom kalendaru poznat je pod imenom Tijelovo. Pun naziv tog blagdana je Presveto Tijelo i Krv Kristova. Tim blagdanom želimo obnoviti svoju vjeru u osobu Isusa Krista, Bogočovjeka, koji je u određenom povijesnom času kao jedinorođeni Sin Božji postao povijesnom osobom. To je tajna njegova utjelovljenja. Bog je postao čovjekom; jedan od nas, s konkretnim tijelom, u njegovim žilama teče ljudska krv. „U svemu jednak, osim u grijehu“, reći će sveti Pavao o njemu.

Na današnji se blagdan sjećamo kako je Bog uzeo ljudsko tijelo da bi postao čovjekom. Bog je u Isusu svima nama dohvatlјiv i blizak! Tajnu svojega utjelovljenja utkao je Isus na svojoj posljednjoj večeri u znakove kruha i vina, koji s nاجom njegove riječi postaju Tijelo i Krv Kristova, tj. sakrament euharistije, dar pričesti, hrana i piće. Posebno su pri tom naglašeni neki elementi tog sakramenta: kruh u obliku hostije, koji se pokazuje kod podizanja; kalež s vinom koji se jednako tako pokazuje vjernicima kao znak i dar.

Tijelovo želi osobito naglasiti istinu da je Isus pravi čovjek i pravi Bog. A kao čovjek da ima tijelo kao i mi. Ljudsko je tijelo dar, a isto tako obdareno mogućnosti da se daruje i razdaje.

PROF. JOSIP FAJDIĆ PREDSTAVIO JE KNJIGU O LIČANIMA I SLAVONCIMA

U četvrtak 1. srpnja u dvorani Pastoralnog centra naše župe sv. Josipa održana je tribina s početkom u 19 sati.

Na tribini je svoju knjigu predstavio dobitnik nagrada i znani ličanin prof. dr. sc. Josip

Fajdić, a knjiga se zove Ličani i ili Slavonci - tragovi i poveznice.

Samog autora na početku tribine predstavila je nama dobro znana prof. Ana Lemić.

U obraćanju okupljenima prof. Fajdić je iznio sadržaj svoje knjige i govorio o znamenitim licima iz Like i Slavonije te o činjenicama iz povijesti o raseljavanju Ličana u Slavoniju i obrnuto.

Hvala g. Josipu Fajdiću kojeg je kora kruha odvela u Slavoniju, točnije u Požegu da se uvijek sjeća svoga zavičaja, a on to najbolje vraća pisanim knjigama o Lici i rodnoj gradi.

Na kraju ovog susreta župnik preč. Luka Blažević je pozdravio sve prisutne i zahvalio se na dolasku.

PROSLAVA DANA POBJEDE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI

U četvrtak 5. kolovoza svetom misom u 10 sati u crkvi sv. Mateja u Širokoj Kuli

Prije svete mise održana je molitva kod Spomenika

proslavili smo Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, Dan hrvatskih branitelja i Gospu Snježnu te ujedno zahvalili na daru Domovine i žrtvi hrvatskih branitelja.

Svetu misu u slavlju s župnikom preč. Lukom Blaževićem predvodio je župnik župe sv. Blaža iz Zagreba vlč. Borna Puškaric.

žrtava pokraj crkve sv. Mateja, a nakon mise održana je molitva i polaganje vijenaca na Ljubovu koju je također predvodio vlč. Puškaric.

Bogu hvala na današnjem danu!

Svim braniteljima čestitamo njihov dan, a Bogu zahvaljujemo na daru slobodne države, a Gospu Snježnu zagovaramo da nas hrabri i čuva!

Svima neka je sretan Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja!

PROSLAVA MALE GOSPE U BUNIĆU

U Buniću je svečano proslavljen blagdan Male Gospe svetom misom u 17 sati. Koncelebrirano euharijsko slavlje predvodio je don Ivo Borić (policijski kapelan iz Siska) u suslavljvu više svećenika.

Malo mjesto nedaleko Korenice nosi svoju tešku povijest, zidine crkve su kao njemi svjedoci teške povijesti našeg hrvatskog naroda. Kao što su mrzitelji našeg naroda i Crkve nekoliko puta pokušavali razoriti ovaj hram molitve i utjehe, ali nisu ga uspjeli dokrajčiti, tako i duh i duša našega naroda nije uništena. Jesu nas kroz povijest lomili i mrvili, ali smo opstali zahvaljujući

i pouzdanju našeg naroda u Majku Božju. Sjetimo se samo krunica oko vrata naših branitelja, Ovčara u Vukovaru, puna krunica...

Tako se i večeras okupio narod oko svoje Majke nebeske na Buniću gdje su kroz 300 godina postojanja župe Bunić izgovorene tolike molitve, vapaji, molitve pouzdanja... Veliki kameni blokovi kad bi mogli govoriti o narodu koji se tu kroz 300 godina okupljaio i molio. Misu je predslavio policijski kapelan Ivo Borić za Sisačku biskupiju i održao kako lijepu propovijed. Povezao je ona vremena povjesna i sadašnja, svako

vrijeme je bilo burno i teško, ali ostala je vjera u pomoć Majke Božje našem narodu kroz odlučujuće bitke za obranu naše vjere i Domovine. I uvijek su ti datumi padali oko blagdana Gospe... U koncelebraciji su bili Mile Čančar, župnik iz Korenice, vlč Luka Blažević iz Ličkog Osika i pop Ante Luketić, kapelan sa Udbine. Poslije svete mise održana je i zavjetna procesija, a nekoliko vjernika došlo je pješice iz Korenice do Bunića. Slavlje Male Gospe nastavljeno je i poslije mise uz piće i hranu ispred još uvijek razrušene crkve posvećenoj upravo Rođenju Blažene Djevice Marije.

DAROVI ZA CRKVU OD ZADNJEG BROJA PROVIDNOSTI

Vera Narančić – L. Osik – 100 kn

N.N. – 400 kn

Ivica Međugorac – 200 kn

Tome i Kata Matanić – 200 kn

Mate Sokolić Šatar – 1000 kn

Katarina Nikšić – Vukava – 50 €

Dragica i Dragutin Pavlek – Zagreb – 400 kn

Ob. Veselinović- zagreb – 200 kn

Milan Nikšić – Vukava – 100 SCH

Ivica Orešković Ljubin – 500 kn

Milan Rendulić – Vukšić – 150 kn

Nikica Horvatović – 500 kn

Ivica i Snježa Marković – 300 kn

Jure Binički – Mušaluk – 100 CAN

Mate Fajdić Šatar – 500 kn

Nikola Nikšić Nina – Vukava – 100 €

Marija i Vesna Krbavac – 200 kn

Branimir Mikić – L.Osik – 200 kn

Marin Smiljanić – 50 €

Vlade Zalović – 200 kn

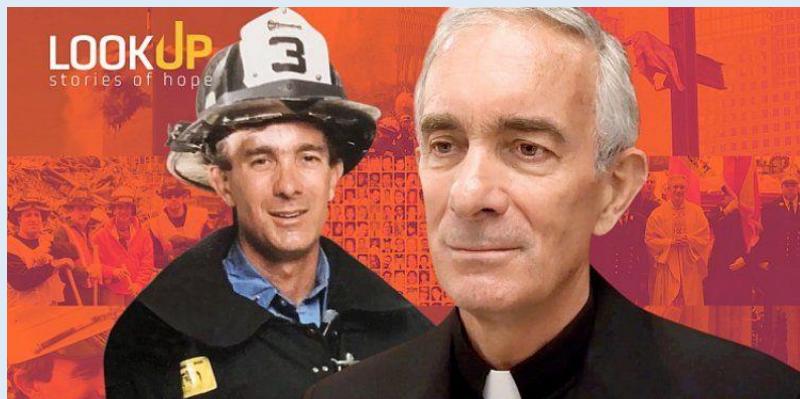
Milan Rendulić – Vukšić - 200 kn

Ana Adžija – 40 €

Jurica Nikšić Drenin – 200 \$

POSTAO SVEĆENIK! Životno svjedočanstvo vatrogasca heroja iz New Yorka

Teroristički napad na New York, 11. rujna 2001. zauvijek je promijenio život Tom Coluccija.

Dana 11. rujna 2001. godine bilo je vedro i sunčano u New Yorku. Vatrogasac Tom Colucci odradio je svoju smjenu u vatrogasnoj postaji u kojoj je bio zaposlen. Uputio se doma i na putu doznao za strašni teroristički napad na zgrade Svjetskoga trgovackog centra (World Trade Center), popularno nazvane Twin Towers ili „blizanci“. Colucci se prisjeća: „Odmah su odgovorni pozvali sve policajce i vatrogasce na lice mjesta. I ja sam se odmah okrenuo i u putio natrag u grad i prijavio se u vatrogasnou stanicu. Uzeli smo svoju opremu i trčali niz gradsku autocestu Westside Highway.“ Tom Colucci bio je iskusni njutorški vatrogasac s činom kapetana.

Kako svjedoči za katolički portal **Aleteia**, čim je stigao na mjesto srušenoga južnog nebodera, počeo je s kolegama kopati po ruševinama. I dok su tražili preživjele, srušio se i drugi neboder. I upravo je u tom trenutku ubijeno više njegovih kolega vatrogasaca, među njima i vatrogasnii kapelan, katolički svećenik i franjevac fra Mychal Judge koji je na mjestu nesreće dijelio ljudima posljednju pomast, a i sam je izgubio život. Bili su to vatrogasci Šestoga bataljuna, Prve divizije vatrogasnoga društva New Yorka koji inače pokrivaju teritorij naselja East Village na otoku Manhattanu. „Poznavao sam sve te ubijene vatrogasce koji su toga dana izgubili život“, svjedoči Colucci i opisuje što ga se najviše dojmilo: „Vjerojatno najdojmljivije

čega se sjećam bilo je na koji su način ljudi odgovorili na situaciju. Bilo je tu vatrogasaca, policajaca, djelatnika hitne pomoći, doktora, medicinskih sestara, mnogi su ljudi stigli na lice mjesta da pruže pomoć. Poslije su mnogi pitali gdje je Krist bio toga dana. Moj je odgovor da je upravo to bilo tijelo Kristovo. Krist je bio nazočan

u tim ljudima, svima koji su toga dana došli pomagati. On je bio s nama u našoj tuzi i žalosti! Smatram da nam je upravo Gospodin pomogao da preživimo ovu tragediju, da tijekom 9 mjeseci kopamo po ruševinama, da nazočimo brojnim sahranama i nadživimo svu žalost koju smo doživljavali. Ja sam uvjeren da je Bog bio s nama toga dana.“

Tom je nastavio: „Toga sam dana video najgore lice čovječanstva. Istovremeno video sam najbolje lice čovječanstva. Da postanem svećenikom nadahnulo me to što sam u toj tragediji video da postoji nešto puno veće od našega malenog svijeta i da smo svi povezani u jednu veliku svjetsku obitelj. Ovaj život ima veći smisao. Osjetio sam da želim učiniti nešto što će pomoći mnogim ljudima.“ Nakon tragedije toga kognoga 11. rujna i svega što je uslijedilo Tom Colucci odlučio je postati katoličkim svećenikom. „Oduvijek sam razmišljao o svećeničkom pozivu, ali je tragedija ovoga terorističkog napada utvrdila moju odluku. Zahvalan sam Bogu za sav blagoslov koji mi je udijelio“, prisjetio se Colucci koji je 28. svibnja 2016. godine zaređen za svećenika katoličke nadbiskupije New York. Umirovljen je iz vatrogasne službe 2005. godine, a potom je upisao i završio studij filozofije i teologije. "Većina umirovljenih vatrogasaca danas igraju golf i vode lagodan život. Ali ja sam za sebe čuo Božji poziv da ga slijedim. Nekad poziva mladiće, a ponekad muškarce u starijim godinama", rekao je vlč. Tom Colucci.

Izvor: medjugorje-info.com

